

РЕШЕНИЕ

№ 1620

гр. София, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 20.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **9563** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс /ДОПК/.

Делото е образувано по жалба на "ЛОГОС АУТО" ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], чрез Р. Х. - управител, против Ревизионен акт № р-22221021003407-091-001/24.02.2022г., издаден от Ф. Й. като орган, възложил ревизията и С. К. - ръководител на ревизията, органи по приходите при ТД на НАП - С., в частта за установени допълнителни задължения за корпоративен данък за 2015г. в размер на 18 328,47 лв.и лихви в размер на 10 978,10лв. към датата на ревизионния акт.

В съдебно заседание жалбоподателят не е представляван, а в жалбата, макар и да се иска отмяна на РА в частта за установени допълнителни задължения за корпоративен данък и лихви за 2015г., не са изложени основания нито доказателства в подкрепа на искането. По изричните указания на съда, обективирани в определение по делото от 01.12.2022г. до дружеството : " да представи доказателства за ползването на 4 превозни средства:(В. G. с рег.№ С., Р. 911 с рег. [рег.номер на МПС] , мотор D. с рег. [рег.номер на МПС] и воден джет В. S. DOO)- през 2015г. и за икономическата изгода, която дружеството-жалбоподател е черпило от тях", не ангажира доказателства.

Ответникът - директорът на Дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика - С. при ЦУ на НАП, чрез юрк. И., оспори жалбата изцяло. Във връзка с цитираните указания на съда по доказателствата, заяви, че такива доказателства са изисквани от

жалбоподателя в хода на производството, но не са представени. В ход по същество претендира, че РА е правилен и законосъобразен, както и неоснователност на жалбата. Иска от съда да присъди юрисконсултско възнаграждение, съобразно материалния интерес.

Пред съда са приети доказателствата по административната преписка.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12 състав, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка по реда на чл.160, ал.2 ДОПК, от фактическа и правна страна по законосъобразността на РА в оспорената по делото част, приема за установено следното:

По допустимостта на оспорването:

Жалбата до съда е подадена на основание чл.156, ал.4 ДОПК, като предвид дата на жалбата срещу РА по административен ред – 14.03.2022г., срокът за произнасяне по чл.155, ал.1 ДОПК изтича на 20.05.2022г., съответно срокът за подаването на жалбата до съда – предвиден по чл.156, ал.5 ДОПК изтича на 20.06.2022г., който срок е спазен.

В срока по чл.156, ал. 6 ДОПК е издадено Решение №1012/27.065.2022г. от директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при ЦУ на НАП – С., с което РА е отменен частично – за установените данъчни задължения по ЗДДС за данъчни периоди м.03, 09 и 10 2020 г., като РА е потвърден в останалата обжалвана част - за установени задължения за корпоративен данък за 2015г. в размер на 18 328,47 лв.и лихви в размер на 10 978,10лв.,

С определение по делото от 01.12.2022г. съдът е оставил без разглеждане жалбата на дружеството против Ревизионен акт № р-22221021003407-091-001/24.02.2022г., в частта установеното по ЗДДС за м. 03, 09 и 10 2020г. по ЗДДС ведно със съответните лихви, за вноски за УПФ, ДДФЛ, ДОО и ЗО за 2015-2020г.

Предвид изложеното, жалбата на "ЛОГОС АУТО" ЕООД против Ревизионен акт № р-22221021003407-091-001/24.02.2022г., потвърден с Решение №1012/27.065.2022г. от директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при ЦУ на НАП – С., в частта за установени допълнителни задължения за корпоративен данък за 2015г. в размер на 18 328,47 лв.и лихви в размер на 10 978,10лв. към датата на ревизионния акт, е процесуално допустима.

По издаването на РА от компетентен орган, спазването на изискванията за форма и процесуалните правила, съдът приема следното

Ревизионното производство по издаването на оспорения по делото акт е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221021003407-020-001/15.06.2021 г., издадена от Г. В. - Н. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., определена да замества Ф. Й. на същата длъжност със Заповед № РД-842200-376/14.06.2021г. на и.д. директора на ТД на НАП - С., като орган по възлагане на ревизии.Посочените органи по приходите са определени за компетентни органи по чл.112, ал.2, т.1 ДОПК със Заповед № РД -01-128/18.02.2020г. на директора на Тд на НАП - С.. Следващите заповеди за изменение на ЗВР са издадени от Ф. Й. на длъжност началник сектор

„Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството ѝ на орган по възлагане на ревизията.

Със ЗВР е възложено установяване на задълженията на дружеството и по ЗКПО за данъчни периоди от 2015г.- 2020г. От изложеното до тук съдът формира извод за допустимост на ревизионното производство по смисъла на чл.109 ДОПК. Срокът по тази разпоредба за възлагане на ревизия по ЗКПО изтича до 31.12.2021г. Също съдът приема , че ревизионното производство е законосъобразно образувано, предвид издаването на ЗВР от компетентен орган.

За установеното в хода на ревизионното производство, е съставен Ревизионен доклад № Р-22221021003407-092-001/21.12.2021 г., издаден като електронен документ и от органите по приходите, посочени в ЗВР -С. К. - ръководител на ревизията и Л. С..

Въз основа на уведомлението за издаден РД, е издаден и оспорения по делото РА Ревизионен акт №Р-22221021003407-091-001/24.02.2022 г. от Ф. Й. - като орган, възложил ревизията и С. К. - ръководител на ревизията.

ЗВР и за изменението ѝ РД и РА са издадени като електронен документ, подписани с валиден и неоспорен от жалбоподателят нито с жалбата, нито в хода на съдебното производство електронен подпис, връчвани са на ревизираното лице като електронни документи и по електронен път, видно от представените към тях разписки и удостоверения за връчване.

Спазени са изискванията за форма и съдържание на издадените актове на органите по приходите - съответно по чл.113, 117 и чл.120 ДОПК, същите са връчвани на ревизираното лице, което е могло да се запознае със съдържанието им и да защити правата си.

Не са допуснати нарушения на процесуалните правила относно сроковете, а доказателствата са събирани по предвидени в ДОПК способности - чрез връчване на искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице, справки в базата данни на НАП за декларирането на спорните фактури от доставчика, за наетите лица по трудов договор, за декларираните от доставчика покупки в дневника му.

Следователно, процесният РА, не е нищожен, ревизионното производство е допустимо, а актовете на органите по приходите са издадени от компетентни органи при спазване на изискванията за съдържание и форма и процесуалните правила, не са допуснати нарушения на процесуални права на жалбоподателя. Съдебното производство е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс /ДОПК/.

По материалната законосъобразност на РА съдът приема следното:

С Решение №1012/27.065.2022г. от директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при ЦУ на НАП – С., РА е потвърден в частта за установени задължения за корпоративен данък за 2015г. в размер на 18 328,47 лв.и лихви в размер на 10 978,10лв.

Ответникът е приел, че с процесния РА правилно е извършена корекция на финансовия резултат на ЛОГОС А. ЕООД на основание чл.54, ал.1 ЗКПО, тъй като не е доказано отдаването под наем на следните МПС: В. Г. с рег.№ С., Р. 911 с рег. [рег.номер на МПС] , мотор D. с рег. [рег.номер на МПС] и воден джет В. S. DOO. Прието е за доказано, че не са използвани през отчетния период и предприятието не е черпило изгода от тях. Изискани са, но не са представени доказателства за

използването на конкретните автомобили в икономическата дейност на дружеството. Формиран е извод, че не е спазен чл.59 ЗКПО, ответникът е изложил съображения, основани на чл.54, ал.1 ЗКПО и Счетоводен стандарт 4 "Отчитане на амортизации", както и за доказателствената тежест на ревизираното лице - да представи доказателства за използването на автомобилите.

Също органът е приел, че за 2015г., по данни от ГДД по чл.92 ЗКПО, било установено, че при формирането на данъчния финансов резултат са отчетени данъчни амортизации в размер на 286 470,19 лв. за активи – МПС, подробно описани на стр.12 от РД и стр.5 от РА. С РА в потвърдената от директора част за 2015г. след намаленията с данъчно признатите амортизации за МПС, е установен данъчен финансов резултат печалба в размер на 445 516,49 лв. и корпоративен данък за внасяне 44 289,42 лв., а след приспадане на отстъпката и внесения данък - за довносяне 18 328,47лв. и лихви в размер на 10 9768,10лв. Органите по приходите и ответникът в решението са приели, че нормата на чл.54, ал.1 ЗКПО регламентира признаването на годишните данъчни амортизации при определянето на данъчния финансов резултат. В хода на ревизията било установено кога са придобити процесните МПС, но не били представени доказателства, че са използвани за икономическата дейност на "Логос Ауто" ЕООД през 2015г., необходимостта от доказването на това обстоятелство произтичало от определението за амортизируем актив по Счетоводен стандарт 4 " Отчитане на амортизации" и нормата на чл.59 ЗКПО. В решението на ответника е посочена и дефиницията по счетоводния стандарт за амортизируем актив: " дълготраен материален или нематериален актив, който се очаква да бъде използван през повече от един отчетен период, има ограничен срок на годност и се държи от предприятието за целите на производството или доставката на стоки и услуги, за отдаване под наем или за други административни цели". Органите по приходите и ответникът са приели, че доказателствената тежест за установяване на основанията за признаване на счетоводните разходи и съответно на данъчните амортизации е на ревизираното лице.

Дружеството-жалбоподател макар да е направило искане за отмяна на РА в посочената част, в жалбата до съда не е посочило нито фактически нито правни аргументи за искането си, нито доказателства, които обосновават отмяната на акта в тази част. В жалбата са изтъкнати само съображения, свързани със законосъобразното упражняване на правото на данъчен кредит, по доставки в данъчни периоди през 2020г.

За 2015г. дружеството е декларирало намаления на финансовия резултат по чл.54,ал.1 ЗКПО в размер на 286470,19лв., данъчен финансов резултат 262 231,82 лв., корпоративен данък 26 223,18лв., при отстъпка 262, 23лв., е деклариран годишен корпоративен данък в размер на 25 960,95лв., който е и внесен.

С РД са признати разходи за амортизации за автомобилите: VW – РKW Р. Н. 1,2 TSI BMT- СВ 6089 АА - 7 996,04лв. Т. L. С. 200-СА 3737 ТВ – 32437,44лв., общо в размер на 40 433,48лв.

С РА допълнително са признати разходи за амортизации на МПС към 31.12.2015г. - стр. 15 от РА, лист 215 от делото, както следва :

- за автомобил М. В. G 55 СА 3333 РН, за който са отчетени приходи от продажба с фактура № 149/13.05.2015г. - за този автомобил към 31.12.2015г. са отчетени разходи за амортизации в размер на 17 113,51 лв.

- за останалите четири МПС по списъка за начислените амортизации по счетоводна

сметка 2415, като придобити през 2015г., общо за тях са начислени и признати разходи за амортизации 45 643,10лв. - за Мотор К. – СА 0804 В; IVOTRAILERS C1484 ЕС; Р. С. Т. СА 3333 СХ; А. 3 СВ 5164 АХ.

Така с РА е прието, че в частта за намаления на финансовия резултат за 2015г. с данъчни постоянни разлики по чл.54, ал.1 ЗКПО вместо сумата от 286 470,19лв., декларирана от дружеството, финансовият резултат следва да се намали със сумата от признатите амортизационни отчисления, като с РА е установен данъчен финансов резултат - печалба в размер на 445 516,49 лв. и корпоративен данък за внасяне 44 551,65 лв., отстъпка в размер на 262,23 лв. и корпоративен данък за внасяне след приспадане на отстъпката в размер на 44 289,42 лв., при внесен корпоративен данък в размер на 25 960,95 лв., с РА е определен остатък за довносяне в размер на 18 328,47лв. и лихви в размер на 10 978,10лв. към 24.02.2022г.

За 2015г. дружеството е декларирало намаления на финансовия резултат по чл.54,ал.1 ЗКПО в размер на 286470,19лв., данъчен финансов резултат 262 231,82 лв., корпоративен данък 26 223,18лв., при отстъпка 262, 23лв., е деклариран годишен корпоративен данък в размер на 25 960,95лв., който е и внесен.

На стр.12 от РД са посочени данните за начислените по сметка 2415 за амортизации на МПС към 31.12.2015г., като конкретно данните за 4 автомобила, за които не са признати разходите за амортизации за 2015г. са следните:

1.воден джет В. S. DOO е заприходен на 28.05.2012г. с амортизационна норма от 4 години сумата на актива е 24 000 лв.

2.мотор D. с рег. [рег.номер на МПС] е заприходен на 16.07.2012г. с амортизационна норма от 4 години сумата на актива е 39116,60 лв., активът е отписан на 12.06.2018г.

3.Р. 911 с рег. [рег.номер на МПС] е заприходен на 27.12.2013г. с амортизационна норма от 4 години сумата на актива е 352 900,57 лв., активът е отписан на 22.03.2018г.

4. В. G. с рег.№ С. е заприходен на 28.10.2014г. с амортизационна норма от 4 години, сумата на актива е 364 869,14 лв., активът е отписан на 28.06.2017г.

Видно от данните за сметка 2415 за амортизация на транспортни средства V категория по ЗКПО, към 31.12.2015г., за процесните автомобили са отразени следните стойности:

1.воден джет В. S. DOO 6 000лв.

2.мотор D. с рег. [рег.номер на МПС] – 9 779,15 лв.

3.Р. 911 с рег. [рег.номер на МПС] -88 225,14лв.

4. В. G. с рег.№ С. 91 217,29лв.

Не е спорно, че посочените МПС, попадат в V категория амортизируеми активи с 25% годишна амортизационна норма по чл.55, ал.2 ЗКПО или 4 години. Видно от данните за придобиването им 2012- 2014г., то през 2015г., този срок не е изтекъл за четирите автомобили. В случай, че са използвани в икономическата дейност на дружеството през 2015г., е било допустимо с амортизациите за тези автомобил на основание чл.54, ал.1 ЗКПО да бъде намален финансовия резултат на дружеството, т.е. да бъдат признати като разходи за данъчни цели.

Съдът приема, че доколкото няма никакви данни за ползването им за икономическата дейност на дружеството и правилно на основание чл.54, ал.1 ЗКПО, органите по приходите са приели, че не са изпълнени изискванията на посочената разпоредба за тези автомобили.

За признаването на данъчни амортизации следва да не е налице основанието да бъде

преустановено начисляването им, предвидено изискването по чл.59, ал.1 ЗКПО – отрицателна процесуална предпоставка. Така нормата предвижда, че начисляването на данъчни амортизации се преустановява, когато съответният актив временно не се използва (не носи икономическа изгода) за период, по-дълъг от 12 месеца.

Видно от РД – стр.14, лист 65 от делото, през следващия отчетен период – 2016г. дружеството е начислило амортизация за автомобил Р. 911 с рег. [рег.номер на МПС] в размер на 10 604,35лв., но този автомобил не е бил отдаден под наем, като тази сума е изключена от декларираното намаление на счетоводния финансов резултат с годишни данъчни амортизации по чл.54, ал.1 ЗКПО, тъй като този автомобил не е отдаден под наем. Останалите транспортни средства: воден джет В. S. DOO; мотор D. с рег. [рег.номер на МПС] и В. G. с рег.№ С., не са посочени в таблицата на лист 13 от РД за начислените амортизации по сметка 2415 за 2016г. Следователно, и четирите автомобила не са използвани за икономическата дейност на дружеството през 2016 година.

Видно е, че през 2015г. и през 2016г. процесните четири автомобили не са използвани за икономическата дейност на дружеството, за да е налице задължението по чл.59, ал.1 ЗКПО – преустановяване начисляването на данъчни амортизации, следва да е изтекъл период повече от 12 месеца.

В чл.59, ал.1, изречение второ ЗКПО законодателят е определил и моментът, в който се преустановява начисляването – „от началото на месеца, следващ месеца, през който е изтекъл срокът по изречение първо, и се възобновява от началото на месеца на връщането на актива в експлоатация“. Следователно, считано от 01.01.2015г., „повече от 12 месеца“, във всички случаи ще изтече през 2016г. и преустановяването на начисляването на данъчни амортизации следва да се извърши през 2016, а не през 2015г. Законодателят е определил и намаляване на данъчната амортизация през периода от 12-те месеца, през които активът не се използва. – чл.59, ал.2 ЗКПО.

От всичко изложено следва, че в съответствие с чл.59, ал.2 ЗКПО за 2015г. е извършено намаляване на данъчната амортизация за процесните 4 автомобила, съответно, не са признати данъчни амортизации за същите автомобили като разход в намаление на финансовия резултат.

Всичко изложено води до извод, че РА в оспорената част е материално законосъобразен и съдът следва да отхвърли жалбата.

При този изход на правния спор и своевременно направено искане за присъждане на разноски от ответника - в минимален размер съобразно материалния интерес - 29 306,57 лв., сумата от установени допълнителни задължения за корпоративен данък за 2015г. в размер на 18 328,47 лв.и лихви в размер на 10 978,10лв. към датата на ревизионния акт. На основание чл.161, ал.1 ДОПК, съдът следва да присъди на администрацията разноски в размер на 2994,52лв., на основание чл.7, ал.2, т.4 във връзка с чл.8, ал.1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, която съмя представлява минималното възнаграждение на един адвокат.

На основание изложеното и чл.160, ал.1 ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "ЛОГОС АУТО" ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], чрез Р. X. - управител, против Ревизионен акт № р-22221021003407-091-001/24.02.2022г., издаден от Ф. Й. като орган,

възложил ревизията и С. К. - ръководител на ревизията, органи по приходите при ТД на НАП - С., потвърден с Решение №1012/27.065.2022г. от директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при ЦУ на НАП – С., в частта за установени допълнителни задължения за корпоративен данък за 2015г. в размер на 18 328,47 лв.и лихви в размер на 10 978,10лв. към датата на ревизионния акт.

ОСЪЖДА "ЛОГОС АУТО" ЕООД С ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], да заплати по бюджета на Националната агенция за приходите, Централно управление, Дирекция "Данъчно-осигурителна практика" - С., сумата от 2994,52 (две хиляди деветстотин деветдесет и четири лева и 52 стотинки) лева за разноски.

РЕШЕНИЕТО може ад бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: